Anul II Orăștie, Sâmbătă, 4/16 Maiu 1896 **Nr. 19**

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva" în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva" institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Vremea de-apoi.

Gyulavári e o comună mare curat *ungurească,* cu 500 numeri de case; 3000 suflete; după religie cei mai mulți *reformați;* în comitatul Bichiș.

Foaia ungurească »Arad és Vidéke« din Arad, scrie într'un număr al seu din săptămâna trecută:

»Corespondentul nostru din *Giula* (de care e aproape Gyulavári) ne trimite o veste într'adevăr întristătoare și isbitoare, care ne arată mai bine că ori-ce articlu, starea tristă a acestei țeri! *Credincioșii bisericii reformate din Gyulavári, mai mult de jumătate, au hotărît să iasă din sinul bisericii, și să se arunce în bratele afurisitei neconfesionalități!* Pipirniciții maghiari de posomorît nume, prevestitorii triști ai necredinței, au înștiințat aceasta și în scris la solgăbirăul locului, care, silit de lege, a trebuit să iee la cunoștință fapta. Este acesta un semn foarte întristător pe pragul miiei a doua de ani, tocmai când Vaszary atât de frumos a arătat, că Ungaria a fost susținută o miie de ani prin sabie și ***cruce!*** Necredința, nemoralitatea ce se lățește, hordele neconfesionale, negreșit că nu o vor mai susținea!«

Guvernul unguresc, când alăturea cu ridicarea Jidovimii pe o treaptă cu biserica lui Christos, și cu introducerea căsătoriei civile, a adus și trista lege a neconfesionalității, de-a putea trăi adecă, cine vrea, și fără să se mai țină de vre-o biserică, de vre-o credință, — a urmărit un scop păcătos: de-a face cât se poate mai mult cu putință poporului să se smulgă de sub înrîurirea preoțimii, ca să-'l poată apoi cu atât mai ușor apuca el, guvernul cu zbirii sei, și să-'l poarte încotro va vrea. A avut în vedere negreșit, *ca popoarele nemaghiare să se tae mai ales de ascuțișul înveninat al acestui cuțit ce li-se pune în mână.*

Poporul nostru însă, mulțumită cerului, dă dovezi frumoase că a înțeles la vreme primejdia, și așa umblă cu el că nu se tae! Căsătoria civilă o prețuește numai cât se cuvine, și se alipește și mai departe de sfântul locaș al lui D-zeu și de binecuvêntarea altarului lui, — ear' de ceealaltă lege, a neconfesionalității, nici nu vrea să audă și să știe! Se vede însă că vrea să audă și să știe răsfățatul popor maghiar, și el face începuturi de folosire de lege, care de va da spornic nainte, are să-'l ducă pe acest popor mai repede de cum ai crede, în brațele scufundării, decădinței și — perirei!

Să ne întoarcem cu groază fața de către pilda înșinoraților dela Gyulavári, care pentru cei-ce o vor urma, va apropia foarte repede vremea de-apoi!..

Conferența — oprită.

Vestea că Românii vor să se adune încă odată, și chiar acum în zilele sărbătorilor millenare, în o conferență, care putea să aducă hotărîri ce numai bun nume nu le făcea Ungurilor și guvernelor ungurești în fața străinătății, — 'i-a scos din judecarea rece a faptelor, 'i-a înfricat, și foile jidănite au început a cere în gura mare **oprirea** *conferenței! Asta s'a și întemplat. Luni, în 11 Maiu, dl Dr. Rațiu a primit hotărîrea primarului orașului Sibiiu, prin care* **oprește ținerea conferenței.** *Din pricina aceasta dl Dr. Rațiu a vestit publicul prin o scrisoare tipărită în „Tribuna" de Marți, că conferența se amînă pe timp nehotărît. În contra opreliștei a înaintat îndată recurs.*

Dragoste de porunceală?

Cel-ce mai crede că poporul român poate fi mînat așa ca o turmă neștiutoare încotro vrea cutare ori cutare »puternic«, să-'i fie de bine credința, dar' noi ne bucurăm vezând zi de zi mai multe dovezi, că asta nu se mai poate! Românul, chiar țeran fără carte fiind, azi dorește și cere să știe ce vrei cu el, și numai acolo te urmează unde vede că e spre binele și omenia lui să meargă, încolo ba!

În comitatul nostru a dat poporul o strălucită dovadă despre aceasta, prin protestele multe înaintate la vicișpan contra congregației de paradă, pentru cari când a fost întrebat de solgăbirae și încercat a fi înfricat, a *respins în chip mândru dela sine și înfricarea și „luminarea" „Măriilor-Lor".*

Acum că se poruncise pe Dumineca trecută slujbă d-zeească millenară, de mulțumită și proslăvire a nației maghiare, aflăm că același popor, pe multe locuri, a dat earăși și earăși, așa cum s'a priceput, semne foarte vii despre aceea, că nu merge treaba să-'i poruncești lui să facă lucruri ce nu-'i sunt la inimă.

Știind că mergerea lui la biserică în acea zi, va fi tălmăcită ca o alipire la milleniu, poporul în multe locuri a lipsit cu totul din biserică.

In *Orăștie* biserica gr.-or. de pildă, a fost neobicinuit de goală, deși alte-dăți e bine cercetată, de încă e prea mică! Un Ungur din *Binținți* venind Luni la Orăștie spunea: n'am fost Duminecă decât eu și frate-meu și preotul în biserica românească, încolo nici un Român! In *Balomir* niscai flăcăi mai aprigi au luat limbile clopotelor, ca să nu poată fi trase în preseară, și Dumineca oameni în biserică ca'n palmă. In *Cugir* au făcut deasemenea peste putință tragerea clopotelor, luându-le manerele de lemn de cari sunt legate funiile, și biserica goală. Și, trebue însemnat, în toate aceste comune, poporul nu e deloc stricat ori urîtor de biserică. Din contră. Dar' prin asta a voit să dovedească, că dragoste de porunceală el nu e aplicat să arate nimerui, nici chiar încrezuților nostri stăpânitori maghiari! Același lucru s'a făcut și în alte părți. Preotul din *Bucium-Cerb* (în Munții-Apuseni) a trimis »Tribunei« Dumineca trecută următoarea telegramă:

»Astăzi biserica *Bucium-Cerbului,* a fost cercetată la serviținl divin, *numai de subscrisul singur!* Todescu, preot«.

Și pe câte locuri încă se va fi repetit aceeași arătare. Mărturisim, că Unguri de-am fi, ne-ar durea mult inima vezând aceste semne. Dar' ce să le faci, dacă ei vor cu ori-ce preț să încerce marea cu degetul și dacă cred despre noi așa de puțin, încât gândesc că chiar și jertfă sfântă vom aduce pentru ei, dacă numai ne — *poruncesc!*

Fostu-li-a lipsă de aceste arătări?

Primarul Vienei.

In săptămâna trecută s'a întemplat alegerea de primar al Vienei, acum a cincia-oară. In urma întrevenirii Maiestății Sale, retrăgându-se Dr. Lueger, a fost ales *Dr. Strobach,* un amic al lui Lueger. După alegere dânsul a ținut o vorbire în fața consiliului comunal, în care a declarat că așa primește alegerea, că ori-când va cere partidul, el se va retrage făcând loc doritului tuturor, Doctorului Lueger.

A fost primit îndată de ministrul-președinte Badeni, și în vorbirea avută cu acesta, noul primar a declarat, că partidul creștin contrar Jidănismului, *nu 'și-a schimbat nimic din vederile și hotărîrile sale,* la care și el ține cu toată

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI"

Ilusii...

Mă tem de voi ilusii mândre,
Ce sufletul îmi stăpâniți,
Căci prea voi dulce îmi zimbiți...
— Fugiți!..

Și de dorințele nebune,
Ce 'n sufletul meu troeniți
Mă tem. O, voi mă amăgiți!..
— Fugiți!...

Căci prea e sfânt norocul care
În taina voastră-'mi zugrăviți,
Ca să puteți se-'l împliniți!...
— Fugiți!...

Dar dacă inima robită,
E prea târziu s'o desrobiți:
Ca fără milă s'o sdrobiți,
Nu mai fugiți!

Elena din Ardeal.

Clipe dulci...

Cât de bine-'mi pare! Earăși
Am putut vorbi cu ea!
Inima 'n mine rîdea,
Așa dulce 'n suflet toată
Vorba ei îmi picura...

E atâta tinereță
Și atâta gingășie
In ființa ei, că-o miie
De 'mpărați prin țeri să-'și caute
Nu-'și găsesc ca ea soție!

Când s'a depărtat grăbită,
Zăpăcit și 'nduioșat
După ea privind am stat,
Și un nor ușor de lacrimi
Ochii 'mi-au întunecat...

Piccolo.

Premii școlarilor.

Pentru nimic nu am putea stărui, mai cu dinadins, în aceste zile, ca pentru aceea, ca la examene să *se dee școlarilor celor buni, drept recunoaștere și încoronare a sîrguinței lor, premii.* Premiile însă să nu fie nici *bani* nici de ale *mâncării,* nici alte lucruri trezitoare de pofte ori lăcomíe, *ci numai și numai* ***cărți*** *potrivite!* La alegerea cărților ce să le dăruim școlarilor, să fim apoi căleuziți de două gânduri: ori că din carte școlarul să dobândiască *cunoștințe noue și folositoare,* ori că prin ea să se hrănească și mărească într'însul *dragostea de a ceti.* Firește, darul cel mai norocit e, când îi vei putea da tinerului o carte care să întrunească amêndouě aceste însușiri, să-'i facă adecă *și plăcere* cetindu-o, și să se aleagă *și cu învățături bune* după cetire.

Domnii învățători, preoții și părinții, vor face un lucru îndoit și întreit de bun, de vor urma sfatului nostru, căci ei vor folosi deșteptării tinerimii și luminării ei, și vor da un ajutor și literaturii noastre pornite spre drumul unui bun avênt, dar' încă tot prea slab spriginită, deși ar vrednicì un sprigin și mai și. In cele următoare noi le vom spune, *pe ales,* cărțile ce le socotim ca nesmintit vrednice a se da tinerimii școlare, drept premii. Ne e ușor a vorbi despre aceasta azi, în urma nobilelor intreprinderi a fraților nostri din România, de a scoate cărți ieftine și bune, cât muncitor cu palma să fii, și încă să nu simți greutate dorind să-'ți iei cărți de cetit *plăcute și folositoare.*

In fruntea tuturor, trebue să punem firește, neîntrecuta **„Bibliotecă pentru toți"** dela București. Din această bibliotecă, cu jucării de prețuri poți cumpěra cărți de zeci de ori atâta vrednice pe cât ți-se vênd! Eată cari anume le recomandăm noi ca premii pentru examene:

Nrii 16. 25 și 39: *„Povestea vorbii"* de *Anton Pann;* trei cărticele pline de înțelepciune și povățuire spre bine, pusă sub ochii cetitorului în versuri foarte frumoase. N'ar trebuì să fie tiner care să nu le fi cetit. A. Panu e un Gură-de-aur al nostru al Românilor!

Nr. 20: *„Legende istorice"* de *D. Bolintineanu,* poetul cel cu inimă mare pentru frumoasele fapte istorice, pentru vitejia în rĕsboaie, pentru iubirea cea înfocată de neam și de moșie. Cine n'a auzit de poesia *„Pe o stâncă neagră într'un vechiu castel"* și celelalte mult cântare și iubite pentru focul și mândria națională a lor? El a scris multe de acestea, toate frumoase, ear' în volumașul de care vorbim sunt scoase pe ales 31, floare a legendelor lui Bolintineanu! Dați-le în mâna tinerilor ce știu ceti, și un lucru bun ați făcut!

Nr. 17: *„Istorioare"* de *d-na Colomb,* ceva neîntrecut de reușite întru a împreuna frumosul cu folosul! Mai ales *copilelor* să li-s dee aceste istorioare, căci nu se pot prețu de binefăcětoare ce sunt pentru ele!

Nr. 7 și 40: *„De prin veacuri"* de *Carmen Sylva* (Regina României), două volumașe cu nuvele scurte, scoase mai vîrtos din istoria poporului românesc și în cari acest

tăria, *și că nici el nici partidul seu, la sêrbările millenare ungurești, parte nu vor lua!*

Asta 'i-a durut ear' rĕu pe Unguri, fiindcă toată Viena oficială este înfățișată la Pesta la milleniu și acì trebuia sĕ fie și *primarul* împĕrățeștii cetăți, și eată că primarul, unul dintre cei mai sus puși în oraș, — declară că *nici vorbă sĕ vree sĕ știe ceva de milleniu,* deși Maiestatea Sa a venit la el.

Sêrbia și Ungurii.

Semnele de supĕrare a Sêrbilor asupra Ungurilor se înmulțesc tot mai mult. După oprirea împuterniciților sêrbi din Viena și Pesta de a merge la deschiderea milleniului, a urmat sĕptĕmâna trecută *arderea unui steag național unguresc în piața-mare a Belgradului-sêrbesc.* Era tot orașul de față și poliția nu a oprit demonstrația. Foile ungurești au început a țipa ca din gură de șerpe pentru așa o batjocură, și atunci deodată a sosit vestea, că căpitanul poliției din Belgrad, Nicola Stefanovicĭ, a fost înlăturat din post pentru-că a lăsat de s'a putut întêmpla arderea steagului unguresc. Bucurie, Doamne, în fii lui Árpád-Izrael! Peste 2 zile însĕ vine știrea că același Stefanovicĭ, de aceea a fost ridicat din postul avut, ca sĕ fie înaintat la altul și mai sus. A fost numit șef, căpetenia peste toată poliția țerii, nu numai peste a orașului, cum era pân'acì! Earĕși duși de apă rece!

Ce e mai frumos e, că gurișele foi maghiare, acum că vĕd că nu toată lumea vrea sĕ se sperie de o fală-goală ca aceea ce va sĕ zică »Maghiar«, o iau pe altă coardă și se fac că nu le pasă; ci-că-'s prostíi ce se fac în Sêrbia!...

Milleniul la sate.

Primim următoarea interesantă scrisoare dela sate, despre cum poporul nostru, pe unde e mai deștept și cetește foi, a »sĕrbat« milleniul. Ea este luată dintr'un sat, dar' e, negreșit, icoana mai multor sate. Eată scrisoarea:

Bulbuc, Maiu 1896.

Dle Redactor,

Duminecă în 10 Maiu avênd o treabă în comuna Balomir, am plecat de dimineață de acasă cu gând sĕ iau parte și la slujba d-zeească. Am ajuns în comună tocmai pe când *bătea doba sĕ meargă oamenii la biserică.* Mĕ prinse mirarea cum se poate sĕ bată doba ca sĕ meargă oamenii la biserică, că doar' pe la noi merg creștinii și fără dobă! Întrebai pe un om de ce se face aceasta? 'Mi-a spus că astăzi nu poate sĕ rĕmână nime acasă, și e poruncă mare ca sĕ meargă; nu vezi că și jandarmi umblă prin sat tot numai ca sĕ silească pe oameni sĕ meargă la biserică? Am auzit pe un jandarm întrebând pe un om: »Moi? nu merge la bisericuță?« Țeranul rĕspunse strîmbându-se: »Nu pot, dle, că mĕ doare foalele« și se ținea cu mâna de foale... Ear' alții ziceau că nu pot că s'au »ciumurluit« de mâncările celea multe de aseară ce s'au benchetuit la Pesta în onoarea Milineului! Eu m'am dus în biserică, și zeu că-'s oameni de omenie în Balomir, că 'mi-au făcut loc ca la un craiu, *puteam ședea în toate scaunele din biserică,* că nu mĕ oprea nime! Afară de dl preot, învĕțător, birĕu, căserul, un cantor și 3 mueri bĕtrâne, *nu erau alții!* Când cânta preotul și diecii, suna biserica a pustiu! După biserică am plecat prin sat sĕ-'mi caut omul. Și unde 'mi-'l aflu? La jupânul *Klein* în crâșmă, cu alți mai mulți. 'I-am ocărît pentru această »rătăcire în credință«, că în loc sĕ meargă la biserică. ei se duc la crâșmă, și încă la un Jidan Li-am spus că-'i voiu da în gazete! 'Mi-au rĕspuns că *aceasta așa se cade sĕ o facă astăzi în cinstea Milineului aicia la Itig, fiindcă aceasta încă este o odraslă a cinstitului Milineu!* Am plecat lăsându-'i sĕ-'și petreacă dară mai departe în cinstea sftului Milineu. Ear' eu iacă 'i-am și dat în gazete, ori s'or mânia pe mine ori ba. *Un Moț din Bulbuc.*

*

Livezeni, Maiu 1896.

În Dumineca orbului preotul locului, potrivit cercularului metropolitan — trebuia sĕ slujască așa zisa »liturgie millenară«, ear' învĕțătorul sĕ vină cu copíii sĕ cânte la biserică. — Numai cinci copíi a avut însĕ, și și aceștia dintre cei mai slabi, și nici unul din apropierea bisericii, pe ceialalți îi reținuseră părinții acasă! Când preotul și învĕțătorul au ajuns la biserică, au aflat biserica deschisă, dar' goală: cantor și crâsnic ca 'n palmă! A început preotul împreună cu învĕțătorul a slujì utrenia, ca de obiceiu. Sfânta liturgie însĕ nu s'a pntut face, deoare-ce, contrar obiceiului din această comună, în acea zi nici chiar prescuri nu s'au adus la biserică! În alte Dumineci și sĕrbători biserica e tes cuită de oameni. Și până acum n'a fost nici când Duminecă sau altă sĕrbătoare, în care sĕ nu se fi adus prescuri la biserică.

Că preotul local ar fi îndemnat poporul seu sĕ facă așa, după-cum se svonise știrea prin Petroșeni, nu e adevĕrat. Meritul dênsului e numai că supunêndu-se ordinațiunilor metropolitane, a lămurit la timp cercularul acestuia în biserică în întreg cuprinsul seu. Incolo n'a îndemnat poporul nici ca sĕ iee, nici ca sĕ nu iee parte.

Dacă e vorba despre aceea că a cui e vrednicia pentru purtarea asta a oamenilor, apoi aceasta 'i-se poate atribui numai mult prețuitei noastre foi: *„Revista Orăștiei"* și celor-ce o țin, și cari au cetit și tălmăcit poporului cele scrise de ea în nrul 17 din estan.

Surducanul.

Ispită millenară

Merișor, Maiu 1896.

Onorată Redacțiune!

Cuvintele dlui vicecomite din *Deva,* că pe cei-ce cu mâna lor s'au subscris în proteste, nimeni nu 'i-a întrebat, nu-'s tocmai întemeiate pe fapte. Notarul din Petrila, Bólog János de două-ori a venit în *Merișor* sĕ facă *ispită millenară,* și n'a luat la întrebare numai pe cei-ce nu știu scrie, ci și pe cei-ce au subscris ei înșiși. Dovadă *Ioan Mărac, George Poinar, Petru Dragota.*

Apoi protopretorul din Petroșeni, *Buda,* de ce a ispitit pe *Ioan Rus Androne?* Doară nici acela nu știe scrie? Ba pentru-că *e primar și totuși a îndrăsnit a subscrie!*

In causa ispitei, înfricării și amenințării contra celor-ce au subscris Protestul-recurs din Merișor contra milleniului, s'a trimis la Redacțiunea »Tribunei« un frumos articlu subscris de *Isidor Saturn,* preot, *Ioan Rus Androne,* primar și *Ioan Mărac,* unul din cei ispitiți. S'a pus la postă în 30 Aprilie st. n 1896 și am primit rĕspuns dela »Tribuna« că nu 'l-a primit!

Destul că recursul din Merișor a îndemnat pe dl vicecomite sĕ trimită asupra noastră ispititorii. Am știut-o însĕ noi dinainte, și am fost pregătiți, și când au venit și s'au pus pe lucru, *mai mare îmi era dragul sĕ ascult disputele între popor — și notarul Bolog,* și cu toate-că a venit de două-ori în comună și odată a trimis »țiărcălău« după »contra-recurs«, ***n'au putut sĕ afle nici măcar un vênzĕtor,*** ba 'i-s'a spus că dacă va da vicecomitele obligație că atunci când vom sĕrbătorì și noi venirea noastră sub *Traian* de ***2000*** ani, ne vor da și ei nouĕ bani, *nici atunci nu-'l retragem!* Alții au rĕspuns că noi când ospĕtăm ori jelim, nu cerem la nime ajutor! Alții că n'avem de ce ne bucura, eară bravul primar 'i-a arătat două istorii, una românească, alta ungurească, din care îi dovedea că noi am venit *naintea lor cu 870 ani și că noi n'avem nimic cu Atila, ci cu Traian!*

Vĕzênd notarul rĕspunsurile primarului *Ioan Rus Androne,* 'l-a predat pe mâna protopretorului, care citându-'l, 'l-a luat întâi cu buna, apoi 'l-a ocărît, pe urmă 'l-a înfricat, zicêndu-'i: D-Ta dacă așa faci, nu mai poți fi domnu Biró«, dară primarul verde 'i-a zis: *„Dle, apoi ca sĕ nu-ți dau vreme ca d-ta sĕ mĕ ridici din slujbă, fă bine ia la cunoștință abzicerea mea!"* — dară vindere n'au putut dobândi!

Mare fu bucuria poporului când aflară în *„Revistă"* interpelarea domnilor din Deva la vicecomite! Fie sigură națiunea maghiară cu toți sfetnicii sei, că cu apucături de acestea n'o sĕ ne câștige, ci mai vêrtos o sĕ ne alipească de scumpa noastră națiune și limbă!

Adevĕrul.

Milleniul în Orăștie.

Mai întâiu o îndreptare. Data sĕrbărilor propuse de clubul unguresc din loc, e 8 Iunie n.

Eată acum rĕspunsul dat de clubul român din Orăștie la propunerea clubului maghiar de-a se sĕrba și din partea orașului nostru milleniul pe un picior mai mare:

»Clubul comunal român, pentru următoarele motive, nu este în poziție a primì propunerea făcută de conmembrul în representanța comunală D. Dosa, referitor la arangiarea unei sĕrbări millenare în Orăștie:

a) Clubul român ține, că representanța comunală nu este bine sĕ se amestece în lucruri și discusiuni politice, de vreme-ce asemenea lucruri chiar și după lege sûnt scoase din competința comunelor, fiind jurisdicțiunea comunelor restrînsă la afacerile strict comunale;

b) programul oficios staverit de guvern încă nu trage în combinație comunele, ci numai municipiile comitatense la arangiarea sĕrbărilor millenare;

c) orașele și comunele peste tot nici nu arangiază asemenea sĕrbări;

d) spitalul proiectat ar aduce cu sine sarcini insuportabile;

e) proiectul conmembrului D. Dosa trece peste limitete admise prin lege și refcrințele noastre modeste, este ținut în stil prea mare și sgomotos.

In vederea însemnătății ce o are fără îndoială existența de 1000 ani a statului nostru comun, Ungaria, clubul român, dacă celelalte cluburi o cer, nu are nimic în contra, ca acest moment important sĕ se eterniseze și în comuna noastră prin crearea unei fundațiuni comunale sau filantropice.

Clubul român din partea sa așa crede, că între împregiurările actuale mai potrivit ar fi, a vota în sarcina comunei 3 stipendii millenare permanente de câte 200 fl., destinate pentru atari 3 industriași, ce locuesc în acest oraș, cari ar fi apți și aplicați a cerceta pentru perfecționarea lor ulterioară, cursuri sau școale speciale din patrie, cu asemenea menire.

Cluburile maghiar și săsesc sûnt rugate cu tot respectul a lua spre știință aceste concluse ale noastre cu aceea, că noi mai mult ca la crearea unei fundațiuni comunale nu putem coopera între împregiurările date.

Orăștie, 6 Maiu 1896.

L. Berciann m. p., secret. *Dr. I. Mihu* m. p., președinte.

„Voește și vei putea!"

Balomir, Maiu 1896.

Dle Redactor,

Atât de des auzim pe unii și alții tânguindu-se, că șa că pe dincolea, că nu pot face nimic; că le e școala slabă și n'au cu ce o ridica, și că sûnt siliți a o lăsa sĕ cadă în mâna statului, și alte multe, de te doare inima când le auzi. Am auzit de curênd ear' o atare tânguire dela un om dintr'un sat. Eu gândesc că nu avem drept sĕ ne plângem în acest chip, și că nu-i așa de adevĕrat că nu avem și nu putem. Da, nu putem pentru-că nu vrem sau nu știm cum sĕ facem, dar' de-am vrea și am ști, *mult am putea!*

Eu am credința asta dela noi din comună. 'Mi-am câștigat-o vĕzênd cum au mers treburile la noi cu zidirea școalei. De aceea pentru cei prea slabi în credință, dă-'mi voe, dle Redactor, sĕ spun puțin istoria zidirii școalei noastre, că poate fi de învĕțătură și altora.

Aveam o școală slabă de tot, ca sĕ nu zic că n'aveam de loc. De mult timp ne tot gățeam și noi, ca mireasa, sĕ ne facem o școală potrivită timpului de astăzi, dar' lipsa și greutățile cu care trebuia sĕ ne luptăm ne puneau pedeci. Ci noi ne-am îmbărbătat și ne-am hotărît sĕ ne încordăm puterile, sĕ biruim noi rĕul, nu el pe noi.

Inainte de toate ne trebuiau parale pentru un lucru mărеț așa ca sĕ corĕspundă planului ce făcusem, *și parale nu aveam!* Aveam 300 ferdele cucuruz, adunat dela locuitorii nostri ca sĕ facem un magazin de bucate. O nimica toată. Ne-am pus în înțelegere cu protopopul de pe-atunci și cu bravul președinte parochial dl *Radu Zunea,* că această sumuliță de bucate sĕ o prefacem în bani și sĕ începem lucrul. Am căpĕtat 300 fl. Preliminarul planului era însĕ de *3000 fl.* Ce sĕ facem? Ne-am luat după câștigare de ajutoare. Prea veneratul Consistor ne-a ajutat cu 500 fl.; dela M. Sa Monarchul am primit 100 fl., restul 'l-am adunat din ajutoare din comună și din jur, așa că numai ne-am trezit ca prin vis, că școala noastră se gată și și spesele se coper! In 1888 se putea începe și prelegerea într'ênsa. Ne mai lipseau însĕ mobilele. Dl învĕțător *Ioan Balomiri* rugat și avênd făgăduințe de sprigin, a pus la cale petreceri în sala cea frumoasă și mare a școalei, și spriginindu-ne publicul din toate părțile, s'au adunat frumoase parale, cu cari ne-am putut procura toate lucrurile de lipsă în școală. Ne-am scăpat școala din ghiarele celor-ce lăcomeau s'o apuce. Azi sûntem mândri cu o școală corĕspunzĕtoare întru toate cerințelor legii!

„Voește și vei putea".

Am voit, am dorit
Și toate le-am împlinit!
Voiți tot așa și voi
Veți reuși ca și noi! —

Înainte de a încheia, dă-'mi voe, dle Redactor, sĕ pomenesc acì pe acei, cari au străduit mai ales, până la sfîrșitul școalei noastre,

---

popor e cu multă dragoste și laudă descris Nr. 7 are în frunte și portretul Maiestății Sale Reginei, și e prea vrednic a face dar cu el tinerimii, și băieților și copilelor.

Nr. 35: *„La gura sobii",* glume și snoave de *Dumitru Stăncescu,* cuprinde istorioare hazlíi auzite din popor și puse în formă frumoasă, dl Stăncescu fiind unul dintre cei mai buni mănuitori ai limbii românești, și anume a celei poporale. Au sĕ placă foarte mult băieților snoavele și poveștile acestea, și ele vor desvolta într'ênșii negreșit dorul de-a mai ceti și altele.

Nrii 28. 29. 30. 31. 32 și 33. *„Scrierile lui Ioan Creangă",* unul dintre cei mai cu duch scriitori români; plin de veselie și învĕțătură în același timp. Ori câț de trist ai fi, el îți face voe bună și-'l îndrăgești de nu-'l mai uiți!

Nr. 1. *„Povești alese"* de *Andersen,* recunoscute de toată lumea ca modele de lucrări moralisătoare și plăcute. Nu se pot spune destule cuvinte bune despre aceste povești.

Nr. 2. *„Paserile noastre"* de *S. Fl. Marian,* earĕși lucrări ce au sĕ placă, spunênd despre fiecare pasere o poveste ori și mai multe, că adecă ce a fost ea nainte de a se fi făcut paserea ce e? Va trezì în ei și dorul de-a cunoaște paserile și istoriile lor și mai încolo.

Acești 16 numeri, volume din »Biblioteca pentru toți«, le recomandăm noi ca premii în *școalele poporale.* Sûnt unul ca altul mai bun, numai lamură și frumsețĕ!

În *„Biblioteca de popularisare"* Nr. 3 cuprinde *„Nuvele și povestiri poporale"* de *Lew Tolstoi,* care e earĕși foarte potrivit ca premiu, pentru nobila țintă de care e condus marele scriitor rusesc: de a îmbunătățì prin scrierile sale, inimile oamenilor și a le îndrepta spre bine.

Atât deocamdată. Am avea noi încă de recomandat și alte scrieri bune, dar' pentru prețurile lor prea mari, anevoe credem c'am fi ascultați. Cum cestea ce le-am înșirat, sûnt așa de ieftine, că nu se poate aștepta mai ieftine (abia 16 cr. un numĕr ori-care), nădĕjduim că la examenele de prin comune, se vor vedea multe puse pe masă, și se vor împărți școlarilor.

Se pot avea toate dela librăriile române din Sibiiu, Brașov, etc. ear' în *Orăștie* dela librarul *F. Schäser.* A se trimite prețul și (cerênd mai multe) un timbru pentru porto. Prețul poate fi trimis și în timbre postale.

Nello.

și anume pe dnii *Radu Zunea*, care de mai mulți ani ne conduce treburile bisericești și școlare ca președinte al comitetului parochial și școlar, spre binele și bucuria noastră, apoi bravul nostru preot dl *Nicolau Suciu,* care tot așa dela început până la sfîrșit a dat ajutorul de lipsă în toate privințele, — precum și dl învățător al nostru *Ioan Balomiri,* care a ostenit mai ales întru strângerea ajutoarelor pe seama școalei. Comitetul parochial stătea din membri vrednici, ca Toma Vulc, Ioan Mihailă, Avram Oprița, Ioan Adam și alții — cari spriginiți toți de poporul bun și cu tragere de inimă, au dus lucrul la sfîrșit. Cu cât mai multe greutăți au întimpinat, cu atât mai bine le-a părut și ne-a părut tuturor când am văzut isprava.

Nu sûnt dar', dle Redactor, după părerea mea, întemeiate tânguirile unora și altora, că nu pot face nimic. Ba se poate chiar din nimic face mult, numai conducătorii să știe lua lucrul în mână, să aibă comitetele pricepere și voe, și poporul îi ajută și dau înainte!

Crede și încearcă!
Voește și vei putea!

Achim Cristea,
membru în comitetul parochial.

Învitare de abonament.

Cu numĕrul trecut împlinindu-se întâiele 4 luni ale acestui an, rugăm pe domnii abonenți ai nostri, a căror abonament cade la acest termin, să binevoiască a grăbi cu reînoirea lui, ca să nu fim siliți a înceta trimiterea foii.

Prețurile rĕmân cele cunoscute: pe 4 luni: 1 fl.; pe ½ an: 1 fl. 50 cr.; pe un an: 3 fl.

Milleniul în Alba-Iulia.

Aici s'a făcut tămbălău millenar, ieri în 9 și azi în 10 Maiu c.

Ieri în 9 Maiu s'au ținut sĕrbările școlare, cari în școalele române au avut înfățoșarea de parodíi.

Merită toată lauda poporul nostru de aici, cari nu 'și-au lăsat în această zi băieții la școală. Parodia deci s'a ținut cu câțîva băieți începĕtori, — de 6 ani — fiind de față la ambele școale câte doi delegați de ai poliției.

Seara s'a arangiat o sĕrbare în piață, cu vorbiri și cântări »patriotice«, ear' musica pompierilor, și mai târziu și musica militară, au executat piese ungurești, făcênd ocol pe câteva stade.

Orașul a fost — la poruncă — iluminat. In acest punct trebue să amintesc un lucru, care ne-a atins dureros. Deja de câteva zile s'au arborat — tot la porunca poliției — stindarde pe case.

Românii însĕ nici unul nu 'si-a batjocorit casa, nici unul n'a arborat steaguri.

N'au purces tot așa de laudabil însĕ și cu luminatul.

Câțîva dintre inteligenți au pus lumini în ferestri, de frică să nu le spargă cineva cu pietri.

Mai mulți însĕ, cu toate amenințările n'au luminat.

Eată, cari sûnt aceia — după-cum am aflat din isvor sigur: — R. Patița, protopopii Micu și Ivan, adv. Nicola, Dr. Ioan Marciac, Aug. Mazzuchi, Silvestru Moldovan, vĕd. Barbu și preotul Rusanu, apoi țeranii.

Casele acestora stăteau cernite în negru între celelalte luminate, jeleau soartea și amarul poporului românesc.

Duminecă au fost servicii divine, dar' poporul nostru, când au venit delegații primăriei, au părăsit biserica.

A fost și un »banchet millenar« si petrecere poporală, la cari nici un Român n'a luat parte,

Tot tămbălăul 'l-au făcut Maghiarii vechi și Maghiari noi, adecă Jidanii, dar' fără entusiasm, fără nici o însuflețire, cu toate-că matadorii au proiectat sĕrbări grandioase.

Parturiunt montes.... (Tribuna).

CORESPONDENȚĂ

Fornădia, 19 Aprilie 1896.

Dle Redactor,

În comuna noastră Fornadia curat românească, gr.-ort. avem un primar, care numai bine nu face, anume: pe bieții oameni sĕraci în tot felul de chipuri îi necăjește cu gloabe pîrîndu-'i pe la pretură cu tot felul de scornituri; aduce pe capul lor chiar și acuma primăvara executori și gendarmi; lucrează din toate puterile în contra bisericii și a școalei, și a tot ce e sfânt și drept; la sfintele sĕrbători ale Paștilor a adus paști dela preotul gr.-cat. din Mintia ca să le împarte în cimiter și să tulbure liniștea poporului. Poporul însĕ nu 'l-a ascultat și a rĕmas de rușine cu soții sei cu tot. Din ură personală către subscrisul, ajutat de trei soți și de protopopul seu gr.-cat. umblă să facă zizanie între oameni să-'și părăsească religia lor gr.-or., să treacă la cea gr.-cat. Nu e frumos lucrul acesta, mai ales că-'l fac în ascuns și folosindu-se de mijloace neiertate. Ear' cum nu 'și-a prea ajuns scopul, acuma de nĕcaz, a început a bate la oameni pe drum, și toată mânia 'și-o vĕrsa asupra poporului. Dar' s'a umplut și cupa răbdării noastre. 'I-se croiește și judelui nostru, aceea ce de mult ar fi trebuit să 'i-se facă. »Bate Dumnezeu pe dracu«. Acestea le spun în public, ca el cât poate să se îndrepteze, căci altfel este leac și în cer și pe pământ, pentru cei-ce așa se poartă față de popor, cum el se poartă.

Petru Câmpean.

Hunedoara, Maiu 1896.

Onorată Redacțiune,

Vĕ rog a publica în *„Revista Orăștiei"* următoarele:

Ținênd, se vede, la trecutul seu, protopopul gr.-cat. din Hunedoara *Ioan Popu,* s'a văzut îndemnat să nu-'și schimbe ținuta chiar în anul milleniului și a fost statornic și de astă-dată în a-'și dejosi biserica sa și a-'și batjocori națiunea sa, prin o faptă cu adevĕrat millenară, *luând parte în ținută de tot sĕrbătorească, Sâmbătă în 9 Maiu, la sĕrbarea millenară a școalei de stat din loc.*

Aceasta o aduc la cunoștința publicului nu pentru-că ar fi doară ceva neobicĭnuit în viața numitului protopop, ori că doară ar fi fost mirați Românii de aici prin faptul acesta, Doamne ferește! E regulă la dênsul să iee parte la toate sĕrbările maghiare fie ele cât de jignitoare pentru Români — ci pentru-că prea multe pĕcate naționale, cari ne-au durut până în adâncul sufletului, a făcut, și noi 'l-am coperit numai cu disprețul nostru, fără să-'l mai arĕtăm și publicului mare românesc. Acum însĕ e prea mult! Ținuta sa »patriotică« 'și-a fost inaugurat-o de altcum în anul prim al venirii sale între noi prin faimosul bal, satirisat la timpul și locul seu.

În anul milleniului însĕ am socotit să stăm puțin de vorbă cu dl protopop în mod serios. Dar' fiindcă tot mai avem nițică nădejde în îndreptarea dênsului, întrelăsăm de astă-dată a-'i face pomelnicul faptelor sale patriotice toate. Vom mai aștepta nițel. și ni-ar părea tare bine să nu fim siliți să părăsim îndelungă răbdarea. Și întâiul semn de îndreptare a dênsului îl vom privì în aceea, dacă va înceta a-'și da bănișorii pe ziarul românofag *„Egyetértés"!* *Un Hunedorean.*

Concurs.

Pentru dobândirea premiului de 15 fl. v. a. oferit din partea St. Domn *Dr. Stefanu Erdélyi* și soția, din Orăștie, pentru acel învĕțător și membru al Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului, care va dovedì cel mai bun progres cu elevii în *musica vocală și instrumentală*, prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 1/13 Iulie a. c.

Doritorii de a obține acest premiu au să-'și îndrepte rugările provĕzute cu atestatele respectivelor senate școlastice vidimate de protopopul districtual, la subscrisul vice-președinte până la terminul pus.

Hațeg, la 4 Mai 1896.

Pentru comitetul central al Reuniunii docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului:

Paul Oltean m. p., vice-președinte. — *N. Trimbițoniu* m. p., *S. Țarina* m. p., notari.

NOUTĂȚI

Dr. V. Lucaciu a trimis președintelui *Ligei* la București o scrisoare despre primirea ce 'i-s'a făcut la Montpelier. Scrie că toată lumea de viță latină urmărește cu drag lupta pentru libertatea națională a Românilor și foile neamurilor latine, toate scriu încuragietor pentru noi. Vom da la timpul seu încă amĕnunte despre petrecerea părintelui Lucaciu în mijlocul fruntașilor neamurilor latine, adunați la Montpelier.

*

Un testament frumos. In *Feldioara* (lângă Brașov) bravul țeran *George Silvestru Pîlțea* și soția sa *Zinovia,* vĕzêndu-sĕ înaintați în vîrstă și fără copii, 'și-au făcut testamentul, *prin care își întabulează întreaga lor avere în preț de* ***6000 fl.*** *pe numele bisericii gr.-or. din Feldioara,* avênd să treacă în folosința ei după moartea testatorilor. Din venitele moșiei se vor pune în lada bisericii din Feldioara 50 fl. în tot anul, din cari să se cumpere cărți școlarilor sĕraci de 5 fl. alți câte 5 fl. să se dea bisericilor române din 4 comune vecine și 2 fl. la fondul corului plugarilor; cu 3 fl. să se aboneze un numĕr din »Gazeta« pentru școala română din Feldioara, etc. Eată o pildă frumoasă dată de un țeran român ce știe prețuì biserica și școala și știe că dacă numai poate, cade-se fiecărui credincios a jertfi din prisosul seu cât mai mult pentru aceste mari așezăminte.

*

Protestul Cugirenilor contra ședinței millenare a congregației noastre, s'a trimis nainte cu 2 sĕptĕmâni coperit de peste 150 subscrieri în frunte cu domnii preoți ai locului. In Cugir deșteptarea națională e atât de viuă și frumoasă, că punĕtorii la cale a protestului și adunătorii de subscrieri sûnt țerani, oameni din sinul poporului! *Ioan Măriuț, Petru Tănase* și *Niculae Bălutiu* se chiamă bravii țerani cari au stăruit pentru înaintarea și subscrierea protestului. Ne bucură aceasta, cu atât mai mult, că urmându-se acest lucru și pe aiurea o să ajungem în curênd să nu ne mai poată Ungurii scoate ochii cu aceea, că »popii« nostri sûnt ațîtătorii ori »amăgitorii« poporului, ci vor vedea și vor crede că poporul el însuși se mișcă, se luptă pentru dreptul și onoarea sa!

*

Moștenitorii tronului român, Altețele Lor Regale Prințul de Coroană Ferdinand și Princesa Maria, au plecat la *Moscva* (în Rusia) pentru a lua parte ca trimiși din partea curții domnitoare române, la sĕrbările de încoronare a Țarului Rușilor. Altețа Sa principesa Maria 'și-a gătit numai pentru aceste felurite sĕrbări haine de 60.000 lei, voind să iee parte la fiecare sĕrbare în altă haină.

*

Societatea „Petru Maior" a tinerimii universitare române din Budapesta, oprită nainte cu vre o 4 luni fără nici un drept de guvern în lucrarea ei mai departe, după multe stăruințe și lămuriri date de membri ei conducĕtori, va fi redeschisă în curênd spre bucuria tinerimii române și a noastră a tuturor.

*

Maial. Tinerii meseriași din Orăștie arangiază, Luni a doua zi de Rusalii un maial în pădurea »Grigori«. Intrarea de persoană 10 cr., jucătorii 50 cr. La cas de timp nepotrivit, petrecerea se amînă pe Duminеca viitoare.

*

Convocare. Despărțĕmêntul *Hațegului* al *„Reuniunii învĕțătorilor români gr.-or. din districtul Devei"* al archidiecesei transilvane, își va ținea a doua adunare generală *Luni în 6/18 Maiu 1896* în școala din Hațeg la 2 oare după ameazi. Sûnt poftiți prin aceasta la adunare toți membrii despărțĕmêntului, precum binevoitorii causei școlare. Programul: 1. Deliberare asupra regulamentului dat de comisiunea administrativă comitatensă referitor la cercetarea școalei, la învĕțător și la învățĕmênt, — explicațiuni de George Reitescu. 2. Prelegeri practice din comput, învĕțămêntul intuitiv, din cetire și scriere, de membrii: Constantin Dima, Ioan Boța, George Șandru și Iuliu Ioanovici. 3. Calitățile morale ale învĕțătorului român, de Iuliu Ioanoviciu. 4. Eventuale propuneri.

Petroșeni, la 10 n. Maiu 1896

Avram Stanca, președinte. — *Iuliu Ioanoviciu,* notar.

*

Steaguri arse. După nĕcazul ce li-a făcut »patrioților« millenari arderea steagului unguresc în Belgradul-sêrbesc, au urmat altele aici în țeară: La *Caransebeș* o calfă de croitor român a dat foc unui steag maghiar. Unul a fost ars chiar în Budapesta, ear' pe unul 'l-a trăsnit în Abrud, de pe turnul bisericii ungurești. Foile »patriotice« maghiare, fac un tăraboiu, dragă-mi-te Doamne, pentru asta, de 'ți-'i mai mare dragu!

*

Slavii contra milleniului. Tinerimea universitară slavă dela universitatea din *Praga,* Croați, Sloveni și Cehi, au ținut la 10 Maiu o mare adunare, de peste 500 inși, protestând contra milleniului unguresc, falsificător al adevĕrului.

*

Rectificare. Prețurile însemnate în inseratul de pe pagina din urmă a dlui *Rudolf Kaess,* sûnt pentru ***100 chilo,*** nu numai pentru *75,* cum din greșeală e tipărit.

Examene.

Ordinea examenelor de vară

în protopresbiteratul gr.-or. al Hațegului.

Pentru ținerea examenelor de vară la școalele confesionale gr.-or. din protopresbiteratul *Hațegului* cu sfîrșitul anului școlar 1895/6, s'a statorit următoarea ordine:

In comuna:

1. *Fizesti-Federi* și *Ohaba-Ponor,* se va ținea examenul Sămbătă în 16 Maiu la 8 oare nainte de ameazi;
2. *Ohaba de sub peatră:* tot atunci la 3 oare după ameazi;
3. *Nădăștia-superioară:* Marți în 19 Maiu la 8 oare n. d. a.;
4. *Ocolișul-mare:* tot atunci la 2 oare d. a.;
5. *Petrila* (parochia de sus), Sâmbătă în 23 Maiu n. d. a.;
6. *Nucșoara:* Marți în 26 Maiu la 8 oare nainte de ameazi;
7. *Bărești:* Mercuri în 27 Maiu la 8 oare n. d. a.;
8. *Sânpetru:* tot atunci la 2 oare d. a.;
9. *Petrila* (parochia de jos): Joi în 28 Maiu n. d. a.;
10. *Zlasti-Boz:* Sâmbătă în 30 Maiu la 8 oare n. d. a.;
11. *Cincis:* Duminecă în 31 Maiu la 9 oare n. d. a.;
12. *Teliuc:* tot atunci la 3 oare d. a.
13. *Valea-Sângeorgiu—Grid:* Marți în 2 Iunie;
14. *Livezeni:* Mercuri în 3 Iunie la 9 oare nainte de ameazi;
15. *Petroșeni:* Joi în 4 Iunie la 9 oare n. a.;

Examenele se vor ținea, încât va fi cu putință, sub conducerea subscrisului.

Domnii învĕțători sûnt învitați a pregătì în mod cuviincios și prescris lucrurile lor de ziua sĕrbătorească a examenului, când se va face și cercetarea rațiociniilor bisericești în diferitele comune.

In sfîrșit, potrivit hotărîrii adunării generale a învĕțătorilor din despărțĕmêntul acestui tract, din 28 Martie a. c., domnii învĕțători sûnt poftiți a achita taxele restante la fondul reun unii — încă înainte de ținerea examenului, despre ce au fost provocați și altă-dată prin circular deosebit.

Dela Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Hațeg.

Petroșeni, la 7 Maiu 1896.

Avram Stanca,
adm. protopresb.

FEL DE FEL

În birt. Un oaspe spune birtașului: Mĕ mir cum dai D-Ta și vinurile negre cu același preț ca și pe cele albe. Peste tot locul cele negre sûnt mai scumpe!

Birtașul, luându-'l gura pe dinainte, rĕspunde: De ce? pentru puțină vopsea ce pui în celea...

POSTA REDACȚIEI.

D-șoarei *M. D.* în *B.* Îți recomând din »Biblioteca pentru toți« numerii 1. 7. 9. 11. 16. 17. 21. 23—24. 28—33. 37. 40. 52. 53. 55. 60. Îi poți avea și în Orăștie dela librarul de aici.

Nolli... idealistă și iubitoare de frumos, cum te știu, așa-'i că d-ta vei întrece pe d-șoara de mai sus în a-'ți procura cărticelele ce 'i-le recomand? Cetește-le și află în Nr. 21 icoana aproape fidelă a D-tale... Ai scrisoare la postă.

Dlui *T. T.* în *C. boului.* Scuză, dar' nu se poate. Ori-cât de *românește* ar fi vorbit dl S. nu poate fi lăudat că *acolo* a vorbit, la banchetul millenar! Mai bine lăsați-o înfundată.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

BIBLIOGRAFIE.

„BIBLIOTECA PENTRU TOȚI".

Eată cei mai noi numeri:

Nr. 39. «Povestea vorbei», (partea a III-a și ultima) de Anton Panu.

Nr. 40. «De prin veacuri», (vol. II. și ultim) de Carmen Sylva.

Nr. 41. «Noțiuni asupra științelor», de Huxley, traducere.

Nr. 42. «Doruri și amoruri», poesii de A. Depărățeanu (partea I.)

Nr. 43. și 44. «Elocuența română», vorbiri frumoase adunate dela cei mai mari vorbitori români, de Gh. Adamescu.

Nr. 45. «Doruri și amoruri», poesii de Alex. Depărățean, (partea II.)

Nr. 46. «Dușmanii nostri. Cine-i ucigașul?» Prea frumoase povestiri ușoare din știința medicală, de Dr. A. Urechiă. O carte în care e de minune împreunat frumosul cu folosul, petrecerea cu dobândirea de folositoare cunoștințe.

Nr. 47. «Cântece și plângeri», poesii de Mich. Zamfirescu (partea II).

Nr. 48. și 49. «Elocuența streină» adunare de vorbiri alese din cei mai mari măestri ai vorbii în istoria lumii din vechime până azi: Demostene' Cicero, Ioan Chrisostom, Napoleon, Bismark, etc.de Gh. Adamescu.

Nr. 50. «Convorbiri despre artă», de E. Pecaut și Ch. Baude traducere, de Dumitru Stăncescu, o prea folositoare carte pentru tinerimea dela gimnasii și de prin seminare mai ales!

Nr. 51. «Din goana vieții», poesii de A. Vlahuță, cu portretul și iscălitura poetului.

Nr. 52. »Prietene«, roman de dulcele scriitor Francois Coppée, tradus de Dumitru Stăncescu.

Nr. 53. »Doi trandafiri și Lacrimi de copii«, nuvele de multă frumseță, de Wildenbruch, traduse de L. M.

Nr. 54. »Patriotul«, după Paul Bourde, tradus de D. Stăncescu, carte ce arată frumseța simțemêntului patriotismului.

Nr. 55. »Din inimă«, poesii de Radu D. Rosetti.

Nr. 56. »Convorbiri despre artă«, vol. II. de E. Pecaute și C. H. Baude, trad. de D. Stăncescu

Nr. 57. »Din goana vieții«, vol. II. de A. Vlahuță.

Nr. 58. »Schițe ușoare« de I L. Caragiale.

Nr. 59. »Din goana vieții«, vol. III. de Al. Vlahuță.

Nr. 60. »Manon Lescaut«, roman de Abatele Prevost, traducție de I. S. Spartali.

Nr. 61. »Satire« de D. Olănescu (Ascanio), membru al Academiei Române.

Toate se pot avea dela librăria dlui F. Schäser în Orăștie ori «Institutul Tipografic» în Sibiiu!

LOTERIE.

Tragerea din 9 Maiu st. n.

Budapesta: 72 37 76 88 82

Tragerea din 2 Maiu st. n.

Timișoara: 54 19 28 85 50

Tragerea din 29 Aprilie st. n.

Sibiiu: 32 22 68 79 14

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

dela 5—11 Maiu st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dum. ss. Părinți, gl. 6, sft. 10.	
Dum.	5 Marea Mta Irina	17 Ubald
Luni	6 S. și dreptul Iov.	18 Venanțiu
Marți	7 S. Muc. Acachie	19 P. Colest.
Merc.	8 † S. Ap. și Ev. Ioan	20 Bernartin
Joi	9 Pror. Isaia	21 Felix
Vineri	10 S. Ap. Simon	22 Iulia
Sâmb.	11 S. Muc. Mochie	23 Desideriu

Sacii să primesc îndărept numai în stare bună!

Făina să vinde în saci de 75 kilo.

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

63 (350) 25—48

La vênzare, sacii să dau gratis!

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie,** spre vênzare

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspetă, excelentă** și **ieftină,** în saci, și produsă esclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

Nrul:	0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8	Gries
75 Kl.	12.40	11.80	11 20	10.60	10.20	9.80	9.30	8.40	7.50	6.80	13 20

Sacii cei mari să rescumpără cu 20 cr.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

IOAN I. VULCU

92 (351) 1—

(Piața-mare) — **în Orăștie** (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu,* negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de *băcănie* și *ferărie.* Și anume: Mărfuri de

BĂCĂNIE:

Făină de toți numerii; **zăhar, orz, urez,** și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

FERĂRIE

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșauă, și altele, de cele mai noue și practice.

Fireze, mai late și mai ânguste, **săcuri, topoare,** și alte unelte pentru lemnărit.

Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corăspund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot acì se pot căpăta **cute** pentru ascuțit, de cele mai bune.

Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!

Lanțuri de tot felul, de *fer și drot*

Vase emailate și de fer, căldări, frigări etc.

Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.

Lampe, mari și mici, **lumini, petroleu,** etc.

☛ *Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!*

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul am deschis în Orăștie (Piața mare Nr. 1.) un stabiliment permanent de **flori,** și sûnt în posiție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori** proaspete.

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc *îndată* comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc., cu cele *mai moderate prețuri.*

Doritorilor de-a cultiva înșiși **trandafiri,** li-se împărtășește spre binevoitoare luare aminte, că le pot servì cu *trunchiuri cu rădăcini ce pot fi sădiți îndată,* altoiți și cultivați, etc.

CUNUNI ROSE

Cu stimă

H. M. Hedwig

florar.

(352) 2—26

BUCHETE DE NUNTĂ

AVIS.

90 (353) 2—4

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința onoraților mei mușterii din Orăștie și jur, și pe această cale, că

Prăvălia mea de cărnuri afumate

ce se afla până acum pe »Strada Promenadei«, dela 1 Maiu încoace, *o am strămutat în* ***Piața-mare nr. 21.***

Rog dreptaceea pe onoratii mei mușterii și pe toți cari doresc a avea *cărnuri afumate, șunci, salame, cârnați de tot felul,* etc. a mĕ onora cu comande, servindu-le eu cu marfă bună, proaspĕtă și cu prețuri moderate, în toată bunăvremea.

Cu distinsă stimă

Michael Fleischer,

afumător de cărnuri.

„Minerva"

Institut tipografic, societate pe acții

în Orăștie

Se recomandă a executa următoarele:

Aceasta Tipografie este provĕdută cu cele mai bune mijloace technice și fiind bine asortiată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în posițiune de a putea executa ori-ce comande prompt și cu acurateță.

Opuri și Broșuri
Placate
Bilete de logodnă și cununie
Carte și epistole
Couverte în toată mărimea
Circulare și pref-curenturi
Note

Bilete de visită
după plac și cerere
Registre și imprimate
pentru toate speciile de serviciuri
Anunțuri
Bilanțuri, Compturi și
Adrese.

(354)

»Minerva« institut tipografic, societate pe acții.

Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu.